

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0109

Bahrajn, w szczególności sprawy Nabeela Rajaba, Abdulhadiego al-Khawaja i Ibrahima Sharifa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie Bahrajnu, w szczególności sytuacji Nabeela Radzaba, Abdulhadiego Al-Chawadży i Ibrahima Szarifa (2014/2553(RSP))

(2017/C 093/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bahrajnu, w szczególności rezolucje z dnia 17 stycznia 2013 r. ⁽¹⁾ i 12 września 2013 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Bahrajnu, w szczególności jej oświadczenia z dnia 7 stycznia, 11 lutego, 1 lipca i 25 listopada 2013 r. oraz 16 stycznia 2014 r.,
- uwzględniając lokalne oświadczenie UE z dnia 19 września 2013 r. w sprawie najnowszych wydarzeń w Bahrajnie,
- uwzględniając wizytę delegacji swojej Podkomisji Praw Człowieka w Bahrajnie w dniach 19–20 grudnia 2012 r. oraz oświadczenie dla prasy wydane przez tę delegację, a także uwzględniając wizytę delegacji na Półwyspie Arabskim w dniach 27–30 kwietnia 2013 r. oraz oświadczenie dla prasy wydane przez tę delegację,
- uwzględniając oświadczenia Sekretarza Generalnego ONZ, w szczególności oświadczenie z dnia 8 stycznia 2013 r., oraz oświadczenie rzecznika Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 6 sierpnia 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz wspólne oświadczenie w sprawie Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka i sytuacji w zakresie praw człowieka w Bahrajnie, wydane w dniu 9 września 2013 r.,
- uwzględniając posiedzenie Wspólnej Rady UE-RWPZ i posiedzenie ministerialne, które odbyły się w Manamie w Bahrajnie w dniu 30 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając decyzję Rady Ministerialnej Ligi Państw Arabskich, która spotkała się w Kairze w dniu 1 września 2013 r., o utworzeniu panarabskiego trybunału praw człowieka w stolicy Bahrajnu Manamie,
- uwzględniając sprawozdanie bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej opublikowane w listopadzie 2011 r., a także sprawozdanie uzupełniające z dnia 21 listopada 2012 r.,
- uwzględniając opinię A/HRC/WGAD/2013/12 Grupy Roboczej ONZ ds. Arbitralnych Zatrzymań, wydaną w dniu 25 lipca 2013 r.,
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji z dnia 25 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0032.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0390.

⁽³⁾ Dz.U. C 247 E z 17.8.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

- uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r. ze zmianami z 2008 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, a także Arabską kartę praw człowieka, których Bahrajn jest stroną,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając konwencję genewską z 1949 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że łamanie praw człowieka w Bahrajnie pozostaje ogromnym problemem; mając na uwadze, że wiele niedawnych działań władz Bahrajnu nadal narusza i ogranicza prawa i wolności różnych grup populacji, zwłaszcza prawo obywateli do pokojowych protestów, do wolności słowa i wolności cyfrowej; mając na uwadze, że stale i regularnie wymierza się działania przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka, są oni ofiarą prześladowań i przeprowadza się ich aresztowania;
- B. mając na uwadze, że przewodniczący Bahrajńskiego Centrum Praw Człowieka (BCHR) i zastępca sekretarza generalnego Międzynarodowej Federacji Praw Człowieka (FIDH) Nabeel Radżab został w sierpniu 2012 r. skazany na trzy lata pozbawienia wolności za nawoływanie do „nielegalnych zgromadzeń” i uczestniczenie w nich oraz za „zakłócanie porządku publicznego” w okresie od lutego do marca 2011 r.; mając na uwadze, że po apelacji wyrok skrócono do dwóch lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że skazany Nabeel Radżab był regularnie więziony za pokojowe krytykowanie rządu w trakcie prodemokratycznych protestów, które wybuchły w Bahrajnie w 2011 r.;
- C. mając na uwadze, że w piątek 29 listopada 2013 r. Nabeel Radżab, po odbyciu trzech czwartych swojego dwuletniego wymiaru kary, mógł zgodnie z prawem ubiegać się o zwolnienie; mając na uwadze, że trzeci wniosek o przedterminowe zwolnienie został złożony w sądzie przez adwokatów Nabeela Radżaba w dniu 21 stycznia 2014 r., lecz sąd go odrzucił;
- D. mając na uwadze, że Grupa Robocza ONZ ds. Arbitralnych Zatrzymań uznała zatrzymanie Nabeela Radżaba za arbitralne;
- E. mając na uwadze, że w dniu 22 czerwca 2011 r. mający duńskie obywatelstwo założyciel BCHR i koordynator regionalny organizacji Front Line Defenders Abdulhadi-Al-Chawadża oraz sekretarz generalny partii Narodowa Akcja Demokratyczna Ibrahim Szarif zostali skazani przez specjalny sąd wojskowy na karę dożywotniego pozbawienia wolności; mając na uwadze, że po trzech latach apelacji proces sądowy został zakończony i wyroki zostały podtrzymane;
- F. mając na uwadze, że w dniu 27 stycznia 2014 r. córka Abdulhadiego-Al-Chawadży Zainab Al-Chawadża została skazana przez niższą izbę trybunału karnego w Manamie na dalszą karę pozbawienia wolności w wymiarze czterech miesięcy za „niszczenie mienia rządowego”;
- G. mając na uwadze, że w następstwie sprawozdania bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej władze Bahrajnu zobowiązały się do przeprowadzenia reform; mając na uwadze, że rząd nie wdrożył w pełni głównych zaleceń tej komisji, zwłaszcza dotyczących uwolnienia przywódców protestu skazanych za to, że korzystali z przysługującego im prawa do wolności słowa i pokojowych zgromadzeń;
- H. mając na uwadze, że w dniu 2 września 2013 r. Bahrajn ogłosił, że w wyniku zatwierdzenia odnośnej decyzji podczas posiedzenia Ligi Państw Arabskich w Kairze, w Bahrajnie będzie się mieściła stała siedziba Arabskiego Trybunału Praw Człowieka;
- I. mając na uwadze, że w dniu 15 stycznia 2014 r. następca tronu Bahrajnu książę Salman ibn Hamad Al-Chalifa, na wniosek króla Hamada ibn Isy Al-Chalify, odbył szeroko zakrojone rozmowy z uczestnikami krajowego dialogu na temat konsensusu, w tym rozmawiał po raz pierwszy od wydarzeń z lutego 2011 r. z sekretarzem generalnym Al-Wefak szejkiem Alim Salmanem;
1. potępia wszystkie przypadki łamania praw człowieka w Bahrajnie oraz wzywa rząd Bahrajnu do wdrożenia wszystkich zaleceń zawartych w sprawozdaniu bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej i w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka, do zaprzestania naruszeń praw człowieka oraz do poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności słowa, zarówno w internecie, jak i poza nim, jak też wolności zgromadzeń, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Bahrajnu w dziedzinie praw człowieka;
 2. apeluje o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich więźniów sumienia, działaczy politycznych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i pokojowych demonstrantów, w tym Nabeela Radżaba, Abdulhadiego Al-Chawadży, Ibrahima Szarifa, Nadżiego Fateela i Zainab Al-Chawadży;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

3. jest poważnie zaniepokojony traktowaniem przez władze Bahrajnu Nabeela Radżaba i innych działaczy na rzecz praw człowieka, a także niewyrażeniem zgody na przedterminowe zwolnienie, do którego Nabeel Radżab jest uprawniony;
 4. apeluje o ratyfikację Międzynarodowej konwencji w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem;
 5. podkreśla zobowiązanie do zagwarantowania obrońcom praw człowieka ochrony i umożliwienia im pracy bez utrudnień, bez zastraszania i prześladowania;
 6. sprzeciwia się utworzeniu i wykorzystywaniu specjalnych sądów oraz wykorzystywaniu sądów wojskowych do osądzania przestępstw dotyczących bezpieczeństwa narodowego;
 7. wzywa władze Bahrajnu do przestrzegania praw niepełnoletnich zgodnie z Konwencją o prawach dziecka, której Bahrajn jest stroną;
 8. z zadowoleniem przyjmuje decyzję księcia Salmana ibn Hamada ibn Isy Al-Chalify w sprawie przeprowadzenia rozmów w dniu 15 stycznia 2014 r. z przywódcami pięciu głównych ugrupowań opozycyjnych, aby wypracować sposoby podjęcia wyzwań, jakie stawia dialog narodowy, który został zawieszony przez rząd kilka dni wcześniej; z zadowoleniem przyjmuje pozytywną reakcję opozycji i oczekuje na wznowienie krajowego dialogu na temat konsensusu; zauważa, że jedynym możliwym rozwiązaniem jest rozwiązanie bahrajńskie, oparte na kompromisach i wzajemnym zaufaniu; wyraża nadzieję, że działanie to przyczyni się do wzmocnienia poważnego i pluralistycznego dialogu narodowego, a przez to przygotowuje grunt pod głębokie i trwałe reformy prowadzące do pojednania narodowego społeczeństwa Bahrajnu;
 9. za zachęcające uznaje rozpoczęcie działania urzędu Rzecznika Praw Obywatelskich przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych oraz Specjalnej Jednostki Dochodzeniowej przy Biurze Prokuratora Generalnego oraz wzywa te instytucje do niezależnych i skutecznych działań; z zadowoleniem przyjmuje coraz bardziej aktywną rolę Krajowego Urzędu ds. Praw Człowieka od czasu jego reformy oraz utworzenie Komisji ds. Więźniów i Przetrzymanywanych, która będzie monitorowała ośrodki zatrzymań, aby zapobiegać torturom i brutalnemu traktowaniu; wzywa władze Bahrajnu do poprawy warunków więźniów i lepszego ich traktowania oraz do umożliwienia właściwym organizacjom lokalnym i międzynarodowym dostępu do więzień;
 10. zauważa obecne wysiłki rządu Bahrajnu w celu zreformowania kodeksu karnego i procedur prawnych oraz zachęca do kontynuowania tego procesu; wzywa rząd Bahrajnu do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zagwarantowania sprawiedliwości proceduralnej oraz niezależności i bezstronności wymiaru sprawiedliwości w Bahrajnie, a także do dopilnowania, by działał on zgodnie z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka;
 11. zachęca ONZ do niezwłocznego zorganizowania wizyty trzech sprawozdawców specjalnych: ds. prawa do pokojowego zrzeszania się i zgromadzeń, ds. tortur oraz ds. niezawisłości sędziów i prawników;
 12. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i państwa członkowskie do współpracy w celu opracowania jasnej strategii precyzyjnej, jak UE będzie, zarówno na gruncie publicznym, jak i prywatnym, aktywnie dążyć do uwolnienia uwiezionych działaczy i więźniów sumienia; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do współpracy z państwami członkowskimi w celu zapewnienia przyjęcia przez Radę do Spraw Zagranicznych konkluzji w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Bahrajnie, w których powinien znaleźć się apel o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie uwiezionych działaczy;
 13. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Ligi Państw Arabskich w sprawie ustanowienia Arabskiego Trybunału Praw Człowieka w Manamie oraz wyraża nadzieję, że stanie się on katalizatorem rozwoju praw człowieka w całym regionie; wzywa rząd Bahrajnu i jego partnerów w Lidze Państw Arabskich do zapewnienia uczciwości, bezstronności, skuteczności i wiarygodności tego trybunału;
 14. wzywa Radę do przyjęcia właściwych środków na wypadek przerwania procesu reform lub pogorszenia się sytuacji w dziedzinie praw człowieka;
 15. zachęca do ustanowienia oficjalnego moratorium na egzekucje w celu zniesienia kary śmierci;
 16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu.
-